

OVERDENKING

Dan zullen jullie werkelijk rust vinden.

Lezen: Matteüs 11: 25 - 30

De vraag stellen: “Bent u wel eens moe?”, is eigenlijk een open deur intrappen. Immers van talloze kanten komen berichten over onderzoeken die aantonen dat steeds meer mensen ernstig vermoeid, ja zelfs oververmoeid zijn. Vaak wordt in dit verband gesproken van een ‘burn-out’. Zonder al deze informatie uit onderzoeken kunnen we vaak in onze omgeving en bij ons zelf ook waarnemen dat de vermoeidheid nogal eens (te) groot is.

Julius (Jules) de Corte (Deurne, 29 maart 1924 - Eindhoven, 16 februari 1996) een Nederlandse liedschrijver, componist, pianist en zanger maakte (in 1957) het liedje: ‘Ik zou wel eens willen weten...’
Het vierde couplet van dit liedje luidt:

*Ik zou wel eens willen weten,
waarom zijn de mensen zo moe
Misschien door hun jachten en jagen
Of misschien door hun tienduizend vragen
En ze zijn al zo lang onderweg naar de vrede toe
Daarom zijn de mensen zo moe*

Waarom zijn de mensen zo moe?

Wetenschappelijk onderzoek probeert analyses, verklaringen en soms oplossingen te geven.

In Matteüs 11: 25 - 30 is het de Here Jezus die over vermoeide en beladen mensen spreekt.

“Kom naar mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan,,”
zegt de Here Jezus.

Van belang is het verband van de woorden. Deze woorden vormen een uitroep van de Here Jezus, een gebed:

‘Ik loof u, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat u deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt gehouden,

Zou de Here Jezus niet willen dat wijzen en verstandigen Hem volgen?

Is het geloof dan voor de domme? Wie een beetje doordent weet wel beter.

Naar mijn idee bedoelt de Here Jezus hier, dat je er met je eigen wijsheid, met gebruikmaking van je verstand, nooit op bedacht zult raken dat er een God van liefde is.

Want dan zouden de wijzen en verstandigen in het voordeel zijn.

De liefde van God, het evangelie van de Here Jezus Christus, moet je onthuld worden,

Uit de doeken gedaan.

En dat doet de Here God:

maar ze aan eenvoudige mensen hebt onthuld.

Ja, Vader, zo hebt u het gewild.

God heeft in de mensen een welbehagen!

Dan spreekt de Here Jezus over zichzelf, in verhouding tot de Here God, Zijn Vader.

*Alles is mij toevertrouwd door mijn Vader,
en niemand dan de Vader weet wie de Zoon is,
en wie de Vader is, dat weet alleen de Zoon,
en iedereen aan wie de Zoon het wil openbaren.*

Nadat zo als het ware de fundamenten gelegd zijn spreekt de Here Jezus Zich uit in de richting van de mensen.

*Kom naar mij,
jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan,
dan zal ik jullie rust geven.
Neem mijn juk op je en leer van mij,
want ik ben zachtmoedig en nederig van hart.
Dan zullen jullie werkelijk rust vinden,
want mijn juk is zacht en mijn last is licht.’*

Tot wie zegt de Here Jezus deze woorden? Tot de mensen om hem heen. Via de Bijbel spreekt de Here Jezus deze woorden nog steeds tot de mensen.

Let wel, deze woorden zijn bestemd voor alle mensen.

Niet alleen voor de mensen die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan. En er zijn veel mensen vermoeid en belast, dat merk je zo wel in je directe omgeving, soms bij jezelf.

Maar er lijken ook mensen te zijn die onvermoeibaar door het leven kunnen gaan.

Misschien voelen we ons bij momenten zelf ook zo wel.

Fijne vakantie gehad - ik kan er weer helemaal tegen.

Toch maakt de Here Jezus dat onderscheid niet.

In de ogen van de Here Jezus geldt van alle mensen dat ze vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan. Een spreekwoord zegt: 'Immers ieder huis heeft zijn kruis'.

Soms weet een ander mens daar wellicht niet van.

De Here Jezus weet ervan.

"Kom naar mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan," zegt Hij.

Dan kun je even uitrusten.

Dat zeggen mensen onderling tegen elkaar: "Je moet eens even rust nemen.

De Here Jezus zegt: "dan zal ik jullie rust geven". Alleen Hij gééft rust. Hij geeft rust, voor ons hele leven.

De Here Jezus bestrijdt niet alleen onze vermoeidheid, Hij kan en wil onze lasten afnemen; op z'n minst samen met ons dragen.

De zwaarste last heeft Hij immers gedragen, de last van de zonde van de wereld gedragen.

In dit gedeelte zegt de Here Jezus ook: "Leer van mij."

Dit moet je leren.

Deze rust valt je ten deel en wordt werkelijkheid in de omgang met Hem, dichtbij Hem.

Neem mijn juk op je.

Met een juk worden dieren geleid!

Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

Op het eerste gehoor kun je denken: Wat schiet je er dan mee op?

Dan verruil je de ene last voor de andere.

De last waarover de Here Jezus hier spreekt is van een geheel andere orde dan de last van de mensen die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan.

Hier spreekt de Here Jezus over de liefde.

De last van de liefde doet je niet neerbuigen, gebukt gaan, integendeel, die doet je opbloeien en leven in liefde tot God en de medemens.

"Waarom zijn de mensen zo moe?", die vraag wordt vaker gesteld.

Eigenlijk luidt de vraag: "Waarom blijven de mensen zo moe?"

De Here Jezus heeft immers gezegd:

"Kom naar mij,

*jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan,
dan zal ik jullie rust geven."*

Ds. M. A. Bos